

דף קיב.

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ד ה"ג

הַמְפָּרִישׁ חֲטָאתוֹ וְאַבְדָּהּ לְוְהִפְרִישׁ אַחֲרַת תַּחֲתֶיהָ
 וְנִמְצְאת הָרֵאשׁוֹנָה וְהָרֵי שְׁתֵּיהֶם עוֹמְדוֹת. מִשָּׁךְ אַחַת
 מִשְׁתִּיחֶן וְנִתְכַּפֵּר בָּהּ הָאַחֲרַת תָּמוֹת. כָּא לְהַמְלִיךְ אוֹמְרִין
 לוֹ שְׁיִתְכַּפֵּר בְּזוֹ שֶׁהִפְרִישׁ בְּרֵאשׁוֹנָה וְהַשְּׁנִיָּה תִרְעָה עַד
 שְׁיִפֹּל בָּהּ מוֹם וְיִפְלוּ דְמֵיהָ לְנִדְבָהּ. הִיתָה אַחַת מֵהֶן
 תְּמִימָה וְאַחַת בְּעֵלֶת מוֹם. תְּמִימָה תִקְרָב וּבְעֵלֶת מוֹם
 תִּפְדָּה. נִשְׁחָטָה בְּעֵלֶת מוֹם קֹדֶם שְׁיִזְרַק דָּם הַתְּמִימָה הָרֵי
 זוֹ אֲסוּרָה בַּהֲנָאָה. הָיוּ שְׁתֵּיהֶן בְּעֵלֵי מוֹמִין יִמְכְּרוּ שְׁתֵּיהֶן
 וְיָבִיא מִדְּמֵיהֶם חֲטָאת וְהִשָּׂאָר יִפֹּל לְנִדְבָהּ:

ל. כסף משנה: המפריש חטאתו ואבדה וכו'. בפ"ד דתמורה (דף כ"ב): איפליגו ר' ורבנן
 בנמצאת קודם כפרה דלרבי תמות ולרבנן תרעה וידוע דהלכה כרבנן ואמר רב הונא
 אמר רב (דף כ"ג) הכל מודים שאם משך אחת והקריבה שהשניה מתה לא נחלקו אלא
 בבא לימלך דרבי סבר לא עשו תקנה בקדשים וכו' ורבנן סברי עשו תקנה בקדשים ואמרינן
 ליה התכפר באבודה ושאינה אבודה תרעה. ופירש"י שאם משך אחת מהן והקריבה מדעתו
 דחה האחרת בידים דגלי דעתיה דלא איכפת ל' מינה ואפי' משך האבודה ונתכפר בה
 והנשארת היא שלא נאבדה מעולם מתה וכי פליגי רבנן היינו בבא לימלך דגלי דעתיה
 דניחא ליה עכ"ל. ואע"ג דר' אבא פליג ארב הונא פסק רבינו כרב הונא משום דמסתבר
 טעמיה ועוד דאתיא ליה סתם מתני' כדברי הכל: היתה אחת מהן תמימה ואחת בעלת מום
 וכו'. בפ"ד דתמורה (דף כ"ד) תניא היו לפניו שתי חטאות אחת תמימה ואחת בעלת מום
 תמימה תקרב בעלת מום תפדה נשחטה בעלת מום עד שלא נזרק דמה של תמימה מותרת
 משנזרק דמה של תמימה אסורה ר' אלעזר בר"ש אומר אפילו בשר בעלת מום בקדירה
 ונזרק דמה של תמימה יוצא לבית השריפה. ונראה מדברי רבינו שהוא פוסק כר' אלעזר
 בר"ש וצריך טעם למה פסק כיחידאה ואפשר שטעמו משום דבגמרא העמידו ברייתא דאין
 מרגילין כראב"ש ושקלו וטרו אמוראי בטעמא. ויותר נראה לומר שפסק כרבנן ויש חסרון
 בדברי רבינו וכך צריך להגיה נשחטה בעלת מום קודם שיזרק דם התמימה מותרת אחר
 שנזרק דמה אסורה בהנאה: היו שתיהן בעלי מומין ימכרו שתיהם וכו'. משנה שם (דף כ"ב):

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ד ה"ז

כָּל אֲשֶׁם שְׁנִיתֵק לְרַעֲיָהּ. אִם הִקְרִיבוּ עוֹלָה כָּשֶׁר מ'. וְלִמָּה
 לֹא יִקָּרֵב בְּעֶצְמוֹ עוֹלָה לְכַתְּחֻלָּהּ. גִּזְרָה לְאַחַר כַּפָּרָה
 מִשּׁוֹם לְפָנֵי כַּפָּרָה:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ז

פָּרָה אֲדָמָה שֶׁשְּׂרָפָהּ חוּץ מִמְּקוֹם שְׂרָפָתָהּ נ'. וְכֵן שְׂעִיר
 הַמִּשְׁתַּלַּח שֶׁהִקְרִיבוּ בַּחוּץ אַחַר שֶׁהִתּוּדָה עָלָיו פָּטוּר.
 שֶׁנֶּאֱמַר 'וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יִבְיָאֲנוּ' כָּל שֶׁאֵינוֹ רָאוּי
 לָבוֹא אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵין חִיבִין עָלָיו. אֲבָל קִדָּשִׁים
 פְּסוּלִין שֶׁהֵיָה פְּסוּלָן בְּקִדְּשׁ אִם הֶעֱלָה מֵהֵן בַּחוּץ חִיב.
 כִּי־צַד. כְּגוֹן הֶלֶן וְהַיּוֹצֵא וְהַטָּמֵא וְשֶׁנֶּפְסֵל בְּמַחְשַׁבַת
 הָעוֹבֵד שֶׁכֶּלֶן נִשְׂרָפִין כְּמוֹ שֶׁשִׂתְּבָאָר בְּהִלְכוֹת פְּסוּלֵי
 הַמְּקִדָּשִׁין. אִם עָבַר וְהֶעֱלָה מֵהֵם בַּחוּץ חִיב שֶׁנֶּאֱמַר

מ. כסף משנה: וכל אשם שניתק לרעייה אם הקריבו עולה כשר. שם ופ"ק דמנחות (דף ד')
 ובפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ג) [ובזבחים פ"א (דף ה'):] אמר רב הונא אמר רב
 אשם שניתק לרעייה ושחטו סתם כשר לעולה ניתק אין לא ניתק לא ופירש"י שניתק לרעייה
 שמתו בעליו או שנתכפרו באחר וניתק מדין אשם לרעייה שאמרו לו ב"ד הוציאו וירעה
 ושחטו סתם כשר לעולה הואיל וסופו לקיץ המזבח שהוא עולה. ניתק אין דמיעקר שם
 אשם מיניה משנמסר לרועה וקם סתמיה לעולה לא ניתק לא הוי סתמיה לעולה דאמר קרא
 [אשם] הוא בהוייתו יהא. ובפסחים פרק אלו דברים מסיק עלה לא תימא ששחטו סתם
 [כשר לשום עולה] אלא אימא שחטו לשום עולה כשר. ומ"ש רבינו ולמה לא יקרב בעצמו
 לכתחלה וכו'. בפסחים פ' אלו דברים שם:

נ. כסף משנה: פרה אדומה ששרפה חוץ ממקום שריפתה וכו'. משנה שם: ומ"ש אחר
 שהתודה עליו. נתבאר בפ' זה: אבל קדשים פסולין שהיה פיסולן בקדש וכו'. משנה בפ'
 השוחט ומעלה:

לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לֵה" כָּל הַנִּעֲשֶׂה לֵה' חִיבִין עָלָיו וְאֵלּוּ
נַעֲשׂוּ לַאֲשֵׁם:

עין משפט ה.ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ז
עיין בסעיף הקודם

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ח ה"ז

אִינוֹ חִיב אֶלָּא עַל שְׁחִיטַת קִדְשִׁים הֶרְאוּיִין לְקָרֵב לְגַבִּי
מִזְבֵּחַ. אָבֵל הַשּׁוֹחֵט בַּחוּץ אַחַד מֵאֲסוּרֵי מִזְבֵּחַ אוֹ
מִחֲטָאוֹת הַמֵּתוֹת הָרִי זֶה פָּטוּר שֶׁנֶּאֱמַר 'לִפְנֵי מִשְׁכַּן ה''
וְכָל שְׂאִינוֹ רְאוּי לָבוֹא אֶל מִשְׁכַּן ה' אִין חִיבִין עָלָיו:

דף קיב:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ח ה"ח

אִי זֶהוּ מְחֻסֵּר זְמַן בְּגוּפוֹ. בְּהֵמָה בְּתוֹךְ שְׁבַעַת יָמֵי
הַלֵּידָה. וְתוֹרִין שְׁלֹא הִגִּיעַ זְמַנָּן. וְאוֹתוֹ וְאֵת בְּנוֹ שֶׁנִּשְׁחַט
אַחַד מֵהֶם הַיּוֹם שְׂאִין הַשְּׁנִי רְאוּי עַד לְמַחֵר:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ח ה"ח

שְׁחַט בַּחוּץ מְחֻסֵּר זְמַן בְּגוּפוֹ אוֹ בְּבַעְלִים ע הוֹאִיל וְאִינוֹ
רְאוּי עֲתָה לָבוֹא בְּפָנִים פָּטוּר:

ס. כסף משנה: אינו חייב אלא על שחיטת קדשים הראויין ליקרב לגבי המזבח וכו'. משנה
פ' בתרא דזבחים (דף קי"ב):

ע. כסף משנה: שחט בחוץ מחוסר זמן בגופו או בבעלים וכו'. משנה ובגמרא שם וכת"ק:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ג.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ה ה"ט

וְאִי זֶהוּ מְחַסֵּר זְמַן בְּבַעְלִים. קָרְבַּן שְׁעֵדִין לֹא הִגִּיעַ זְמַן
 בְּעַלְיוֹ לְהִקְרִיבוֹ. פִּיצוּד. הִזָּב וְהִזָּבָה וְהִיּוֹלָדֶת שְׁשַׁחְטוּ
 חֲטָאתָם בַּחוּץ יְמֵי סְפִירָה פְּטוּרִין. וְכֵן מְצָרַע שְׁשַׁחֵט
 חֲטָאתוֹ וְאַשְׁמוֹ בַּחוּץ בְּתוֹךְ יְמֵי הַסְּפִירָה פְּטוּר. שְׁעֵדִין
 לֹא נִרְאוּ בְּעַלֵי הַקְּרָבָנוֹת הָאֵלוֹ לְכַפָּרָה. אֲבָל אִם שְׁחָטוּ
 עוֹלוֹתֵיהֶן בַּחוּץ בְּתוֹךְ יְמֵי הַסְּפִירָה חִיבִין. שְׁהָעוֹלָה
 דוֹרוֹן הִיא וְהַחֲטָאת וְהָאֲשָׁם הִיא עֶקֶר הַכַּפָּרָה. וְכֵן נִזְיֹר
 שְׁשַׁחֵט חֲטָאתוֹ בַּחוּץ בְּתוֹךְ יְמֵי נִזְיֹרוֹתוֹ פְּטוּר. הִקְרִיב
 עוֹלָתוֹ אוֹ שְׁלָמָיו בַּחוּץ חִיב שְׁהַחֲטָאת הִיא הַמַּעֲכָבֹתוֹ
 וְהִיא עֶקֶר הַנִּזְיֹרוֹת:

עין משפט ד.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ד

אֲבָל הַזּוֹרֵק שְׁיָרֵי הַדָּם בַּחוּץ אֶפְלוּ שְׁיָרֵי דָמִים הַפְּנִימִים
 פְּטוּר. שְׁזָרִיקֵת שְׁיָרֵי הַדָּם שְׁיָרֵי מִצָּוָה הֵם וְאֵינָן מְעַכְבִּין.
 וְכֵן הַמְּנַסֵּף יֵין אוֹ מַיִם פְּחוֹת מְשֻׁלְשָׁה לוֹגֵין בַּחוּץ פְּטוּר
 בֵּין בְּחָג בֵּין בְּשָׂאֵר יְמוֹת הַשָּׁנָה. הוֹאִיל וְחָסֵר הַשְּׁעוֹר

פ. כסף משנה: אבל הזורק שירי הדם בחוץ וכו'. שם (דף ק"י): במשנה רבי נחמיה אומר שירי הדם שהקריבין בחוץ חייב משמע דת"ק פטר ואמרינן בגמ' (דף קי"א) השתא דאמר רב אדא וכו' מחלוקת (אי שירים מעכבי) בשירים הפנימים אבל בשירים החיצונים דברי הכל לא מעכבי כי קאמר רבי נחמיה בשירים הפנימים וא"כ לת"ק דר' נחמיה אפי' שירים הפנימים שהקריבין בחוץ פטור. ועוד דבפ' איזהו מקומן (דף נ"ב) מסיק רב פפא דכ"ע בין ר"א בין ר' ישמעאל שירים אין מעכבין ומהדר התם לאשכוחי תנא דסבר שירים מעכבין. ומה שכתב וכן המנסך יין או מים פחות משלשה לוגין בחוץ פטור וכו'. נלמד מברייתא שכתבתי בסמוך. ומ"ש וכן המעלה מבשר חטאת מבשר אשם וכו' פטור. משנה בפ' בתרא דזבחים (דף קי"ב):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הָרִי אֵינָן רְאוּיִין לְהִתְקַבֵּל בְּפָנִים. וְכֵן הַמַּעֲלָה מִבֶּשֶׁר
חֲטָאת מִבֶּשֶׁר אֲשֶׁם מִבֶּשֶׁר שְׁלָמִים בֵּין שָׁל יַחֲד בֵּין שָׁל
צְבוּר מִשִּׁירֵי מְנַחֹת מִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם מְלַחֵם הַפָּנִים בַּחוּץ
פָּטוּר. שָׁכַל אֵלּוּ רְאוּיִין לְאֲכִילָה לֹא לְאֲשִׁים:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ט ה"ו

הַיּוֹצֵק וְהַבּוֹלֵל וְהַפּוֹתֵת * וְהַמּוֹלֵחַ וְהַמְנִיף וְהַמְגִּישׁ
וְהַמְסִידֵר אֶת הַשְּׁלֶחֶן וְהַמְטִיב אֶת הַנְּרוֹת וְהַקּוֹמֵץ
וְהַמְקַבֵּל דָּמִים בַּחוּץ פָּטוּר. לְפִי שָׁכַל אֶחָד מֵאֵלּוּ אֵינּוּ
גָּמַר עֲבוּדָה וְנֹאמַר 'אֲשֶׁר יַעֲלֶה עֲלָה אוֹ זֶבַח'. מֵה
הַעֲלָאָה שֶׁהִיא גָּמַר עֲבוּדָה אֶף כֹּל שֶׁהוּא גָּמַר עֲבוּדָה
חִיבִין עָלָיו:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' ביאת המקדש פי"ט ה"ה

וְהַמְסִידֵר שְׁנֵי גִזְרֵי עֲצִים עַל הַמַּעֲרֹכָה * הָרִי הוּא כְּמִקְטִיר
אֵיבָרִים וְחִיב מִיתָה שֶׁהַעֲצִים קָרְבָן הוּא. אֲבָל הַיּוֹצֵק
וְהַבּוֹלֵל וְהַפּוֹתֵת וְהַמּוֹלֵחַ וְהַמְנִיף וְהַמְגִּישׁ וְהַמְסִידֵר אֶת
לֶחֶם הַפָּנִים אוֹ אֶת הַבְּזִיכִין עַל הַשְּׁלֶחֶן וְהַמְטִיב אֶת

צ. כסף משנה: היוצק והבולל והפותת וכו'. משנה וברייתא בפ' בתרא דזבחים (דף קי"ב):

ק. כסף משנה: והמסדר שני גזרי עצים על המערכה וכו'. בפרק שני דיומא (דף כ"ד):
פלוגתא דרב ורבי יוחנן ופסק כרבי יוחנן דאמר סידור שני גזרי עצים עבודה תמה
היא וסידור האיברים תחלת סידור אחר הוא: אבל היוצק והבולל והפותת והמולח וכו'. אלו
חוץ ממצית אש על המזבח מנויים במשנה בסוף זבחים (דף קי"ב): וקתני בהו אין בהם
משום זרות וטעמא כמו שנתבאר שכולם עבודה שיש אחריה עבודה ולא עבודה תמה היא
ומצית אש על המזבח נמי לאו עבודה תמה היא שיש אחריה סידור שני גזרי עצים:

הַנְּרוֹת וְהַמִּצֵּית אִשׁ בַּמִּזְבֵּחַ וְהַקּוֹמֵץ וְהַמִּקְבֵּל דָּמִים. אָף
עַל פִּי שְׁנַפְסָלוֹ וְהָרִי הוּא מְזַהֵר עַל כָּל אֵלוֹ וְלוֹקָה אֵינוֹ
חַיֵּב מִיָּתָהּ. מִפְּנֵי שֶׁכָּל אַחַת מֵהֶן עֲבוּדָה שְׁאַחֲרֶיהָ עֲבוּדָה
וְאֵינָה גֹמֵר עֲבוּדָה:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ט ה"י

הַטָּמֵא וּבַעַל מוֹם וְשֵׁלֵא רְחוּץ יָדַיִם וְרַגְלָיִם י שֶׁשָּׂמַשׁ
בַּמִּקְדָּשׁ אֵינָן חַיִּבִּין אֲלָא עַל עֲבוּדוֹת שֶׁהִזָּר חַיֵּב עָלֶיהֶן
מִיָּתָהּ. וְעַל שְׂאֵר הָעֲבוּדוֹת בְּאַזְהָרָה:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' בית הבחירה פ"א ה"ג

כִּיּוֹן שֶׁנִּבְנְתָה הַמִּקְדָּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם נֶאֱסְרוּ כָּל הַמְּקוֹמוֹת כֻּלָּן
לְבָנוֹת בָּהֶן בֵּית לֵה' וְלִהְקָרִיב בָּהֶן קֶרְבָּן. וְאֵין שָׁם בֵּית
לְדוֹרֵי הַדּוֹרוֹת אֲלָא בִירוּשָׁלַיִם בְּלִבָּד וּבְהַר הַמּוֹרֶיָה שְׂפָה

ר. כסף משנה: הטמא ובעל מום ושלא רחוצ' ידים ורגלים וכו'. בסוף זבחים (דף קי"ב):
תנן דאין חייבים על עבודה שאינה תמה משום זרות ולא משום טומאה ולא משום
מחוסר בגדים ולא משום שאינו רחוצ' ידים ורגלים. ואיני יודע למה השמיט רבינו מחוסר
בגדים וכתב הר"י קורקוס אפשר שכיון שכתב שמחוסר בגדים הוא כזר ומשום זר היא
דמחייבין כמו שכתב בסוף הלכות כלי המקדש לא הוצרך להזכירו. וכתב עוד ובעל מום
לא הוזכר במשנה ורבינו הזכירו אפשר שסובר רבינו דלאו דוקא נקט במתני' הני אלא ה"ה
לכל חיוב שחייבין משום עבודה שאין חיוב אלא בעבודה תמה ובעבודת מתנה דילפינן
מזר דחד טעמא הוא וגם בבעלי מום כתיב ואל המזבח לא יקרב והיינו לעבודה כמו
שנתבאר ודין כולם שוה דמאי שנא עכ"ל. ומדברי רבינו משמע דעל עבודה שהזר חייב
עליה מיתה גם אלה חייבים מיתה ותימה שהרי ברפ"ו כתב אין בעלי מומין במיתה וצריך
לומר דהכי קאמר אין חייבין כל חד כדאיתיה טמא ושלא רחוצ' ידים ורגלים מיתה ובעל
מום מלקות אלא על עבודה שהזר חייב מיתה:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

נֹאמֵר וַיֹּאמֶר דְּוִיד זֶה הוּא בַּיִת ה' הָאֱלֹהִים וְזֶה מִזְבֵּחַ
לְעֹלָה לְיִשְׂרָאֵל וְאָמַר זֹאת מְנוּחָתִי עַד־עַד:

עין משפט ט. הרמב"ם הל' בית הבחירה פ"ז הי"א

שְׁלֹשָׁה מַחֲנוֹת הָיוּ בַּמִּדְבָּר שׁ. מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וְהוּא אַרְבַּע
מַחֲנוֹת. וּמַחֲנֵה לְוִיָּה שֶׁנֶּאמַר בָּהּ וְסָבִיב לְמִשְׁכַּן יַחְנוּ.
וּמַחֲנֵה שְׂכִינָה וְהוּא מִפְתַּח חֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד וּלְפָנִים.
וּכְנֻגָדָן לְדוֹרוֹת. מִפְתַּח יְרוּשָׁלַיִם עַד הַר הַבַּיִת כְּמַחֲנֵה
יִשְׂרָאֵל. וּמִפְתַּח הַר הַבַּיִת עַד פֶּתַח הָעֶזְרָה שֶׁהוּא שְׁעַר
נִיקְנוֹר כְּמַחֲנֵה לְוִיָּה. וּמִפְתַּח הָעֶזְרָה וּלְפָנִים מַחֲנֵה
שְׂכִינָה. וְהַחִיל וְעֶזְרַת הַנָּשִׁים מֵעֹלָה יִתְּרָה בְּבֵית עוֹלָמִים:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"י ה"ג

וְאֵין חֲטָאֵת וְאִשָּׁם וְשִׁירֵי מְנוּחֹת **ת** נֶאֱכָלִין אֲלָא לְזִכְרֵי
כְּהֹנָה בְּעֶזְרָה וְאִם נֶאֱכָלוּ בְּהִיכָל נֶאֱכָלוּ שֶׁנֶּאמַר לְכָל
מְנוּחָתָם וּלְכָל חֲטָאֵתָם וּלְכָל אִשָּׁמָם 'בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים
תֹּאכְלֵנוּ כָּל זָכָר יֹאכֵל אֹתוֹ'. וְכֵן שְׁלָמֵי צְבוּר הָרִי הֵן
כְּחֲטָאֵת וְכֹאשָׁם כְּמוֹ שֶׁבִיאָרְנוּ:

ש. כסף משנה: שלש מחנות היו במדבר וכו' עד מעלה יתירה בבית עולמים. בפרק בתרא
דזבחים (דף קי"ו קי"ז):

ת. כסף משנה: ואין חטאת ואשם ושירי מנחות נאכלים אלא לזכרי כהונה בעזרה. משנה פ'
איזהו מקומן (דף נ"ד:). ומ"ש ואם נאכלו בהיכל נאכלו וכו'. בפרק קדשי קדשים (דף
ס"ג). ומ"ש וכן שלמי צבור הרי הן כחטאת וכאשם. משנה בפרק איזהו מקומן (דף נ"ד:).
ומ"ש כמו שביארנו. הוא בפ"ט:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"א ה"ה

כָּל הָאוֹכֵל כְּזֵית מִבֶּשֶׂר קְדָשִׁי קְדָשִׁים חוּץ לְעֶזְרָה לֹקֵה *
 שְׁנָאֵמַר 'לֹא תוֹכֵל לֶאֱכֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ מִעֶשֶׂר דְּגָנְךָ תִּירֶשֶׁף
 וְיִצְהַרְךָ וּבְכֹרֶת בְּקָרְךָ וְצֹאנְךָ'. מִפִּי הַשְּׂמוּעָה לְמַדּוֹ שָׁזוּ
 אֲזַהֲרָה לְאוֹכֵל מִבֶּשֶׂר חֲטָאוֹת וְאֲשָׁמוֹת חוּץ לְעֶזְרָה. וְהוּא
 הַדִּין לְאוֹכֵל קְדָשִׁים קְלִים חוּץ לִירוּשָׁלַיִם שֶׁהוּא לֹקֵה.
 שְׁחֹמֵת יְרוּשָׁלַיִם לְקְדָשִׁים קְלִים כְּחֹמֵת הָעֶזְרָה לְקְדָשִׁי
 קְדָשִׁים. וְאֶחָד בֶּשֶׂר חֲטָאֵת וְאִשָּׁם אוֹ שִׁירֵי מִנְחֹת:

עין משפט י. הרמב"ם הל' בית הבחירה פי"ז הט"ו

לְפִיכָךְ מְקַרְיָבִין הַקְּרָבָנוֹת כֶּלֶן אֶף עַל פִּי שְׂאִין שָׁם בֵּית
 בְּנוֹי. וְאוֹכְלִין קְדָשִׁי קְדָשִׁים בְּכָל הָעֶזְרָה אֶף עַל פִּי
 שֶׁהִיא חֲרָבָה וְאֵינָה מְקַפֶּת בְּמַחְצָה וְאוֹכְלִין קְדָשִׁים קְלִים
 וּמִעֶשֶׂר שְׁנֵי בְּכָל יְרוּשָׁלַיִם אֶף עַל פִּי שְׂאִין שָׁם חֹמֹת
 שֶׁהִקְדָּשָׁה רֵאשׁוֹנָה קְדָשָׁה לְשַׁעֲתָה וְקְדָשָׁה לְעֶתִיד לָבוֹא:

הרמב"ם הל' בית הבחירה פי"ז הי"ד

יְרוּשָׁלַיִם מְקַדָּשֶׁת = מִשְׁאֵר הָעֵירוֹת הַמְּקַפּוֹת חוֹמָה.
 שְׂאוֹכְלִין קְדָשִׁים קְלִים וּמִעֶשֶׂר שְׁנֵי לְפָנִים מִחֹמְתָהּ.

א. כסף משנה: ומ"ש וה"ה לאוכל קדשים קלים חוץ לירושלים שהוא לוקה וכו'. שם. ומ"ש
 ואחד בשר חטאת ואשם או שירי מנחות:

ב. כסף משנה: ירושלים מקודשת וכו'. בפ"ק דכלים (משנה ח): ואלו דברים שנאמרו
 בירושלים אין מלינין וכו'. בס"פ מרובה (פ"ב): 'דברים נאמרו בירושלים אין הבית
 חלוט בה ואינה מביאה עגלה ערופה ואינה נעשית עיר הנדחת ואינה מטמאה בנגעים ואין
 מוציאין בה זיזין וגזוזטראות ואין עושין בה אשפתות ואין עושין בה כבשונות ואין עושין
 בה גנות ופרדסין חוץ מגינת ורדין שהיתה מימות נביאים הראשונים ואין מגדלין בה

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

וְאֵלוֹ דְבָרִים שֶׁנֶּאֱמָרוּ בִירוּשָׁלַיִם. אֵין מְלִינִין בָּהּ אֶת הַמֵּת. וְאֵין מַעֲבִירִין בְּתוֹכָהּ עֲצָמוֹת אָדָם. וְאֵין מְשִׁכִירִין בְּתוֹכָהּ בָּתִּים. וְאֵין נוֹתְנִין בְּתוֹכָהּ מָקוֹם לִגֵּר תּוֹשֵׁב. וְאֵין מְקַיְמִין בָּהּ קְבָרוֹת חוּץ מִקְבְּרֵי בֵּית דָּוִד וְקֶבֶר חֲלָדָה שֶׁהָיוּ בָּהּ מִימֹת נְבִיאִים הָרֵאשׁוֹנִים. וְאֵין נוֹטְעִין בָּהּ גִּנּוֹת וּפְרִדְסִים. וְאֵינָה נִזְרָעֶת וְאֵינָה נֶחֱרָשֶׁת שְׁמָא תִסְרַח. וְאֵין מְקַיְמִין בָּהּ אֵילָנוֹת חוּץ מִגִּנַּת וְרָדִים שֶׁהִיְתָה שָׁם מִימֹת נְבִיאִים הָרֵאשׁוֹנִים. וְאֵין מְקַיְמִין בָּהּ אֲשֶׁפָה מִפְּנֵי הַשְּׂרָצִים. וְאֵין מוֹצִיאִין הַיִּמְנָה זִיזִין וְגִזְזוּטָרְאוֹת לְרֵשׁוֹת הַרְבִּים מִפְּנֵי אֶהֱל הַטְּמֵאָה. וְאֵין עוֹשִׂין בָּהּ כְּבָשׂוֹנוֹת מִפְּנֵי הָעֶשֶׂן. וְאֵין מְגַדְלִין בָּהּ תְּרַנְגוּלוֹת מִפְּנֵי הַקְּדָשִׁים. וְכֵן לֹא יִגְדְּלוּ הַכֹּהֲנִים תְּרַנְגוּלִים בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי הַטְּהָרוֹת. וְאֵין הַבֵּית נֶחֱלָט בָּהּ. וְאֵינוּ מְטַמְּא בְּנִגְעִים. וְאֵינָה נַעֲשִׂית עִיר הַנִּדְחָת. וְאֵינָה מְבִיאָה עֲגָלָה עָרוּפָה לְפִי שְׂלֹא נִתְחַלְקָה לְשִׁבְטִים:

תרנגולין ואין מלינין בה את המת ובגמרא יהיב טעמא לכולהו ופירש"י אין הבית חלוט בה כדין בתי ערי חומה: ומ"ש ואין מעבירין בתוכה עצמות אדם ואין נותנין בתוכה מקום לגר תושב. תוספתא בפ"ו דנגעים. ומ"ש ואין משכירין בה בתים. בפ"ק דיומא (דף י"ב) ובפרק בני העיר (דף כ"ז) ומפרש טעמא מפני שאינן שלהם ופירש"י אין משכירין בעלי בתים את בתיהם לעולי רגלים אלא בחנם נותנים להם ונכנסין לתוכן. ומ"ש ואין מקיימין בה קברות חוץ מקברי בית דוד וקבר חולדה וכו'. בתוספתא (שם) ובספ"ק דבתרא כל הקברות מתפנין חוץ מקבר המלך ומקבר הנביא ר"ע אומר אף קבר המלך וקבר הנביא מתפנין אמרו לו והלא קבר בית דוד וקבר חולדה הנביאה היו בירושלים ולא נגע בהם אדם מעולם. ואע"ג דאמר ר"ע משם ראייה מחילה היתה עשויה להם והיתה מוציאה את הטומאה לנחל קדרון כדאיתא בירושלמי סוף נזיר לא חש רבינו לכתוב אלא דברי ת"ק. ומ"ש וכן לא יגדלו הכהנים תרנגולים בכל א"י וכו'. משנה בס"פ מרובה (דף ע"ט):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"י ה"ה

וְכֵן הַבְּכוֹר שֶׁהָרִי נֶאֱמַר בּוֹ וַיִּבְשָׂרֵם יִהְיֶה לָךְ כַּחֲזֵה
הַתְּנוּפָה וּכְשׂוֹק הַיָּמִין. וְכָל אֵלוֹ הַנֶּאֱכָלִים לַכֹּהֲנֹת
נֶאֱכָלִים לְעַבְדֵי הַכֹּהֲנִים וְלְנִשְׁיָהֶם כְּתֻרוֹמָה. וְכֹלֵן נֶאֱכָלִים
בְּכָל הָעִיר שֶׁנֶּאֱמַר 'אֵת חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׂוֹק הַתְּרוֹמָה
תֹּאכְלוּ בְּמָקוֹם טָהוֹר' לֹא נֶאֱמַר בְּהֵן בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ שֶׁהִיא
הָעֶזְרָה אֲלֹא טָהוֹר שֶׁהוּא כָּל מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל שֶׁכִּנְגְדוֹ
לְדוֹרוֹת יְרוּשָׁלַיִם. וְהוּא הַדִּין לְמַעֲשֵׂר וּפְסַח שֶׁהָרִי הֵן
קָדָשִׁים קָלִים כְּשִׁלְמִים. וְהַחֲלוֹנוֹת וְעֲבֵי הַחוֹמָה כְּלַפְנֵים:

עין משפט כ. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"י"ה ה"ב

הַמְקָרִיב קָרְבַן חוּץ לְעֶזְרָה בְּטֵל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעִבֵר עַל
לֹא תַעֲשֶׂה שֶׁנֶּאֱמַר 'הַשָּׂמֶר לָךְ פֶּן תַּעֲלֶה עֲלֵתֶיךָ בְּכָל
מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה'. וְאִם הִקְרִיב בְּמִזֵּד חָיֵב כָּרַת שֶׁנֶּאֱמַר
'אֲשֶׁר יַעֲלֶה עָלָה אוֹ זָבַח' וְאֵל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא
יָבִיאוּ וְנִכְרַת מֵעַמּוֹ. בְּשׁוֹגֵג מִבִּיא חֲטָאת קְבוּעָה:

ג. כסף משנה: המקריב קרבן חוץ לעזרה וכו'. בריש פרק השוחט והמעלה (דף ק"ז): ומ"ש
כרת וכו'. פשוט הוא בתורה. ומה שכתב בשוגג מביא חטאת קבועה. משנה בריש כריתות: